

Motion till riksdagen

1988/89:Fi105

av Margareta Persson m.fl. (s)

med anledning av prop. 1988/89:151 om höjning av den allmänna löneavgiften intill utgången av år 1990

I propositionen föreslås höjda arbetsgivaravgifter med 2 % respektive 5 % i åtstramningssyfte. Det är ett förslag som syftar till att dämpa löneglidningen och kostnadsutvecklingen.

I årets budgetproposition fick studieförbunden en höjning av statsbidraget, bl.a. mot bakgrund av att bidragsbeloppet per timme inte följt kostnadsutvecklingen de senaste åren. På kort sikt innebär en höjning av den allmänna löneavgiften att denna ökning reduceras.

För t. ex. ABF Stockholm innebär budgetpropositionen en anslagshöjning med ca 750 000 kronor. Förslaget om 5 procents höjning av den allmänna löneavgiften i Stockholms län ger dock samma ABF-avdelning en merutgift på 1 250 000 kronor. Att en åtstramning på sikt kommer att gynnsamt påverka de ekonomiska förutsättningarna hindrar inte att det under den närmaste tidsperioden kan uppstå problem.

Handikapporganisationernas verksamhet är helt baserad på bidrag från stat, landsting och kommuner, och några ekonomiska marginaler finns inte.

I årets budgetproposition anförde föredragande statsråd: "Enligt min bedömning bör bidragsgivningen till handikapporganisationerna även inför kommande budgetåret vara ett prioriterat område. Jag vill särskilt peka på två omständigheter som talar för att statsbidraget till dem bör förstärkas. Ett starkt skäl är att handikapporganisationerna har höga merkostnader för den verksamhet man bedriver. Förbunden organiserar personer med olika slag av funktionshinder, i många fall rör det sig om omfattande funktionshinder....."

En del handikapporganisationer bedriver också behandlingsanläggningar av olika slag, t.ex. psoriasisförbundets anläggningar i Stockholms län. Denna verksamhet bedrivs tillsammans med landstinget. Stockholms läns landsting är dock undantaget från den extra höjningen av löneavgiften. Det kan anföras skäl för att dessa anläggningar inte skall behandlas annorlunda därför att huvudmannen är en handikapporganisation.

På samma sätt ökade i årets budgetproposition bidraget till organisationer under anslaget H3 med knappt 6 milj. kr. till 55 milj. kr. Det är bidrag som bl.a. utgår till länk- och klientorganisationer, BRIS, de homosexuella organisationer m.fl. Även deras verksamhet, som var ett prioriterat område i budgetpropositionen, drabbas ekonomiskt av de överhettningsproblem som nu råder.

Alla organisationer som har verksamhet för barn och ungdomar gör en viktig samhällsinsats. Vi vill hävda att just föreningslivet har stora möjlighe-

ter att verka förebyggande när det gäller sociala och andra ungdomsproblem. Deras verksamhet är därför inte en belastning på ekonomin, utan snarare fungerar de som resursskapare.

Föreningslivets verksamhet bygger i hög grad på frivilliga och oavlönade arbetsinsatser från en mängd människor. Till skillnad från det kommersiella fritidsutbudet torde det i hög grad vara en mycket "inhemskt" betnad verksamhet. Inte heller i den meningen utgör föreningslivet någon stor belastning på vår ekonomi.

Vi vill också peka på det förhållandet att vissa organisationer formellt har hela sin personal – alltså också de som arbetar i helt andra delar av landet – centralt avlönade och anställda. Det innebär att dessa organisationer drabbas särskilt hårt av den extra avgift som föreslås för Stockholmsområdet.

Det finns således anledning att beakta de ideella organisationernas speciella problem. Detta kan ske genom undantag när det gäller löneavgifter eller genom ekonomiskt stöd i andra former.

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anføres om de ideella organisationernas ekonomiska situation.

Stockholm den 18 maj 1989

Margareta Persson (s)

Ingvar Björk (s)

Eva Johansson (s)

Anneli Hulthén (s)

Lennart Andersson (s)

Sylvia Pettersson (s)

Hans Göran Franck (s)